

- b) vapauttamista koskevan päätöksen osalta on selvitettävä, onko kolmannen maan kansalaisella jäsenvaltion kansallisessa oikeudessa edellytetyt tarvittavat varat voidakseen oleskella jäsenvaltion alueella sekä osoite, jossa hän voi asua?

(¹) EUVL L 348, s. 98.

Kanne 11.9.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-363/09)

(2009/C 267/80)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: L. Parpala ja F. Jimeno Fernández)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta

Vaatimukset

- Yhteisöjen tuomioistuimen on todettava, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut direktiivin 91/414/ETY (¹) 13 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa kasvien terveydestä 20.11.2002 annetun lain 43/2002 38 §:n.
- Espanjan kuningaskunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 91/414/ETY taustalla on tarve yhdenmukaistaa kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskevat kansalliset säännökset. Mainitussa tarkoituksessa siinä säädetään yhtenäisistä säännöistä, jotka koskevat kasvinsuojeluaineiden lupaedellytyksiä ja -menettelyjä.

Mainitun direktiivin 13 artiklassa määritellään yhtäältä niitä tietoja koskevat säännöt, jotka niiden, jotka hakevat lupaa tietyille kasvinsuojeluaineelle, on annettava ja toisaalta mainittujen tietojen käyttöä ja suojaamista koskevat säännöt, jotka konkreettisia poikkeuksia lukuun ottamatta takaavat kyseisten tietojen luottamuksellisuuden.

Direktiivissä on kyse tyhjentävästä yhdenmukaistamisesta ja näin ollen jäsenvaltio ei voi kansallisella tasolla antaa säännöksiä, jotka velvoittavat taloudelliset toimijat jakamaan tiedot, jotka luvan ensimmäinen hakija on antanut, ellei kyse ole 13 artiklan 7 kohdassa säädettyistä tilanteista.

Tästä huolimatta lain 43/2002 38 §:ssä sallitaan pääsy tutkimuksiin ja kokeisiin perustuviin tietoihin muissakin tapauksissa kuin niissä, joista direktiivissä nimenomaisesti säädetään.

Komissio katsoo, että koska Espanjan valtiolla ei ole ollut min-käänlaista harkintavaltaa direktiivin 91/414/ETY 13 artiklan täytäntöönpanossa kansallisessa oikeudessa ja koska se ei ole aloittanut mitään menettelyä mainitun säännöksen kumoamiseksi, se, että kasvinsuojeluaineiden lupa-asiakirjoissa oleviin tietoihin pääsyä koskevaan järjestelmään on tehty sellainen poikkeus, josta ei ole säädetty mainitussa direktiivissä, on yhteisön oikeuden loukkaus.

(¹) Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15.7.1991 annettu neuvoston direktiivi. EYVL L 230, s. 1.

Valitus, jonka Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH on tehnyt 14.9.2009 asiassa T-226/08, Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 8.7.2009 annetusta tuomiosta

(Asia C-364/09)

(2009/C 267/81)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH (edustaja: asianajaja P. Wadenbach)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Schwarzbräu GmbH

Vaatimukset

- 1) Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 8.7.2009 asiassa T-226/08 antama tuomio on kumottava
- 2) sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 8.4.2008 tekemä päätös (asia R 1124/2004-4) on kumottava
- 3) yhteisön tavaramerkki nro 505503 "ALASKA" on kokonaan poistettava olemassa olevan ehdottoman hylkäysperusteen takia
- 4) vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Toissijaisesti edellä 3 kohdassa mainitun vaatimuksen osalta vaaditaan, että yhteisön tavaramerkki nro 505503 "ALASKA" on julistettava mitättömäksi ainakin seuraavien tavaroiden osalta: "luokkaan 32 kuuluvat kivennäis- ja hiilihappovedet ja muut alkoholittomat juomat".

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kyseessä oleva valitus koskee ensimmäisen oikeusasteen tuomiota, jossa hylättiin valittajan kanne sisämarkkinoiden harmonisointiviraston neljännen valituslautakunnan 8.4.2008 tekemästä päätöksestä. Valituslautakunta hylkäsi tällä päätöksellä valittajan hakemuksen, joka koski yhteisön tavaramerkiksi rekisteröidyn sanamerkin "ALASKA" julistamista mitättömäksi kaikkien rekisteröinnin kattamien tavaroiden osalta (kivennäis- ja hiilihappovedet ja muut alkoholittomat juomat; hedelmäjuomat ja hedelmätuoremehut; mehutiivisteet ja muut juomien valmisaineet).

Asianosaisten välinen riita koskee pääasiallisesti sitä, onko olemassa ehdoton hylkäysperuste siten, että maantieteellisen alkuperän osoittava nimi on tarpeen säilyttää vapaasti käytettävissä.

Valittaja vetoaa valituksessaan siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien on soveltanut virheellisesti asetuksen (EY) N:o 40/94 (jäljempänä yhteisön tavaramerkkiasetus) 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa erityisesti oikeuskäytännössä kehitettyjen periaatteiden valossa.

Yhteisön tavaramerkkiasetuksen edellä mainitun säännöksen sanamuodon mukaan on riittävää, jotta yhteisön tavaramerkkiä ei rekisteröidä, että se muodostuu yksinomaan sellaisista merkeistä tai merkinnöistä, joita voidaan elinkeinotoiminnassa käyttää osoittamaan rekisteröinnin kattamien tavaroiden maantieteellistä alkuperää. Tästä seuraa, että myös sellaiset maantieteelliset nimet, joita yritykset mahdollisesti käyttävät vastaisuudessa, on jätettävä tällaisten yritysten vapaaseen käyttöön, jotta nämä yritykset voisivat ilmaista kyseisten tavaroiden maantieteellisen alkuperän. Yhteisön tavaramerkkiasetuksen kyseisen säännöksen soveltaminen ei edellytä sitä, että on olemassa konkreettinen, aktiivinen tai pakottava tarve säilyttää nimi vapaassa käytössä.

Jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien olisi soveltanut yhteisön tavaramerkkiasetuksen 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja oikeuskäytännössä kehitettyjä periaatteita oikein, sen olisi pitänyt todeta, että Alaskassa sijaitsee Yhdysvaltojen suurin juomavesivaranto, että asianomaisessa kohderyhmässä Alaska yhdistetään luonnolliseen ylijäämään puhdasta vettä sen eri muodoissa, että kivennäisvettä valmistetaan Alaskassa taloudellisesti merkittävässä laajuudessa ja että sitä markkinoidaan jo yhteisössä, joten lisämarkkinointi on hyvin todennäköistä. Tämän vuoksi on selvää, että kilpailijat voivat käyttää tulevaisuudessa ilmaisua

"ALASKA" maantieteellistä alkuperää osoittavana nimenä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien sovelsi sen sijaan yhteisön tavaramerkkiasetuksen 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja oikeuskäytännössä vahvistettuja periaatteita virheellisesti, kun se omaksamalla elinkykyisyyttä koskevan tutkintatavan, eli tutkimalla, onko kivennäisveden myynti Alaskasta yhteisöön liiketaloudellisesta näkökulmasta (kilpailutilanne, kuljetuskustannukset) mielekästä vai ei, asetti lisävaatimuksia, jotka menevät pidemmälle kuin vahvistettujen periaatteiden mukaiset vaatimukset. Nämä laajemmat vaatimukset ovat 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan tavoitteiden, sanamuodon ja erityisesti oikeuskäytännössä kehitettyjen periaatteiden valossa kohtuuttomia ja ne johtavat liian laajaan tulkintaan, joka ei ole yhteensopiva yhteisön säännöksen päämäärän kanssa.

Valitus, jonka Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH on tehnyt yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-225/08, Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH v. Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), muu osapuoli: Schwartbräu GmbH, 8.7.2009 antamasta tuomiosta; valituksen jättöpäivä 14.9.2009

(Asia C-365/09 P)

(2009/C 267/82)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH (edustaja: asianajaja P. Wadenbach)*Muu osapuoli:* sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Schwarzbräu GmbH

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että

- 1) Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 8.7.2009 antama tuomio T-225/08 kumotaan
- 2) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) 8.4.2008 tekemä päätös (numero R877/2004-4) kumotaan
- 3) yhteisön tavaramerkki nro 505552 "ALASKA" on mitätöitävä kokonaan ehdottoman hylkäysperusteen takia
- 4) vastaaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut